

Glasnik blage vijesti za spasenje svim umornima i bolesnima po duhu, duši i telu.

Izdavač: **Matija Baumgärtner,**
VINKOVCI, Gundulićeva 58.

HRIŠĆANSKI MESEČNI GLASNIK

Odgovorni urednik: **Petar Dautermann**
NOVI SAD, Živ. Petrovića ul. 3

Bog je govorio!

Nakon jednomesečnog Misijskog rada u djelu Gospodnjem vratio sam se 1 aprila mojima kući, koji su me već željno očekivali. Sledećeg dana čuo sam žalosnu vest, da je rijeka Dunav kod Futoga se izlila koje je 4 km. udaljeno od Novog Sada i da voda već dolazi u Novi Sad i na Adamovićevo naselje. Trećeg aprila pre podne išli smo moja supruga i ja u grad da obavimo neke važne poslove, kada smo došli u ulicu Kralja Petra II., vidili smo gdje mnogi narod seli svoju sirotinju kolima, kolicama i na rukama iz onog predjela, gdje je već bila opasnost vode. Na to kažem ženi mojoj, hajde da vidimo kako to tamo izgleda. Kada smo došli na lice mesta mogli smo videti vrlo žalosnu sliku. Jedan dio od jedne ulice gdje je voda već sve poplavila bila, vidjeli smo kako ljudi čamcem izvlače nameštaje i ostalo pokućstvo. Nastojalo se je spasavati, što se samo može. Kod toga posla smo moja supruga i ja uzeli udio te smo pomogli istovarati namještaj i druge stvari iz čamca. Kada smo dovršili taj posao, kažem ja mojoj ženi, idemo da obavimo naš posao a posle podne doći ću ovamo da i ja još nešto pomognem izbavljati. Tu je jedan nasip zadržavao vodu da se ne može dalje razlevati, a na drugoj strani zadržavao je željeznički našip, koji je još dosta višji bio od vode. Ali kao što Psalmista kaže: »Gospode, podižu reke glas svoj, podižu reke vale svoje«. (Psalm 93:3). Tako je i tu voda hujala te je kršila i lomila sebi put bez ikakvog zadržavanja.

Posle podne oko 3 sata dojurila je na biciklu jedna 17-godišnja devojka, koja posećuje naše skupštine i reče: »Dodjite nam pomoći spasiti što još možemo, jer voda već i knama pridolazi«. Troje od mojih veće dece kada su čuli tu žalosnu vest priskočili su istoj u pomoć da pomognu kod spasavanja. Sve njihove stvari donosili su k nama, jedan vojnički kamion dovezao je nameštaj i druge stvari, koje se još kod nas nalaze, jer još nije moguće da se povrate u njihove stanove. Gospod Bog je jasnim glasom govo-

rio mnogim dušama. Ja sam sjeo na moj bicikl i odjurio sam brže na lice mesta. Kako sam jurio i stigao na ugroženo mesto, spasio sam medju onom velikom vrevom naroda brata Schala, gdje isto sasma zbunjeno ide prema gradu da nadje kola da može izbaviti svoje malo sirotinje. Samo što sam ga napustio, sreo sam sestru Weber gdje ide kolima sa 11-godišnjim sinom i 17-godišnjom kćerkom, koja je upravljala konjem i voze posteljinu i nešto od nameštaja, a ostale stvari su ostali u vodi. Sasma zbunjeno i zaplašeno zapitali su me da li sam vidio njihovog oca, našto sam odgovorio, da nisam. Brat Weber koji se mlekarsvom bavi, čuo sam nakon toga, da je otjerao svoju marvu iz poplavljenog mesta, gdje su oni stanovali na jedno mesto, gdje još nije opasnost pretila.

Kada sam stigao tamo gdje je sestra Schal na ovišljoj cesti sa iznešenim stvarima iz poplavljenog stana čekala pomoć, uzeo sam teret uvezane posteljine na bicikl i izneo sam na neugroženo mesto. Tako sam izbavio još dva uveza posteljine, dok nije brat Schal stigao kolima i kočijašem, kao i sa jednim rezervistom, bratom Smolenicky iz Vukovara, koji je po vojničkoj naredbi isto išao da spasava. Isti brat kao revnosni spasaoc tovario je sa velikom energijom na kola stvari, da nebi voda, koja je već i preko ceste se prelevala odnela ovo malo izbavljene sirotinje.

Nakon kratkog vremena sastao sam se sa bratom Weberom, koji me opet pitao da li sam njegovu obitelj vidio, i kamo je išla. Medju stanovništvom ovog predjela grada zavladala je velika panika, sve je bilo u očajnom stanju i begstvu iz poplavljenih kuća. Spasavale su se najnužnije stvari, i prenašale su se sa raznim prevoznim sredstvima na mesta koja su još bila van opasnosti. Kod spasavanja je pogotovo vojska pokazala svoj požrtvovni rad, kao što je žandarmerija i policija održavala prometni red. Sve se stavilo u promet za spasavanje: vojnički kamioni, autobusi, teretni kao i takseni automobili, špediteri,

taljigaši kao i biciklisti, sve što je imalo osećaj usuret doći poplavljenima, doskočilo je spasavanju. Ovaj prizor bio je užasan. Ne da se opisati kako je taj narod bio ogorčen, jer voda je sa velikom brzinom pridolazila. Jedna majka reče svom mužu: »a gde su naša deca?« Druga opet a što je sa našim svinjama? Tako se moglo razna očajna pitanja čuti. Mnogi su morali skoro sve stvari napustiti i nastojati da spasu svoj život, jer su se nekoje kuće koje su bile od slabog ili presnog materijala, ubrzo rušile.

Voda se sve više razlivala preko ceste i poplavila i željezničke stanove, i razlila se pokraj željezničke pruge koja vodi za Suboticu te je zalila i aerodrom i onda se po polju razlila. Pokraj željezničke pruge se oprezno stražilo i radilo, dane i noći sa zatrpavanjem kanala ispod pruge, kao i mesta gdje je voda već probijala. Kod istog posla sruo moj sin i ja isto sudjelovali. Tako je i u tom četvrtu gdje mi stanujemo pretila velika opasnost da će voda prodrti nasip, ili ako još nadolazi preleti i poplaviti ovo veliko naselje. Narod se i ovde iseljavao; više noći se nije spavalo, pošto se nije znalo što donosi sledeći čas.

4 aprila ujutro otišli smo moj sin i ja na jedan humak pokraj pruge, otkud se dobro vidilo na jedan dio poplavljenog mesta. Prizor bio je užasan! Mnogo kuća i drugih zgrada bilo je već srušeno, a druge su se već očigledno rušile. Posmatrali smo jednu vrlo ogorčenu obitelj. Stariji čovek koji je mogao imati nešto preko 60 godina stajao je sa jednim mladim čovekom valjda sinom i sa još dve ženske sa plačnim očima, koji su vrlo napeto posmatrali njihovu još stojeću kuću. Među ostalim njihovim razgovorom, čulo se gdje kažu: »Kuća našeg komšije već se srušila, a naša se još drži«. Jedna od ženskih poviče očajno nekoliko puta, »ah moj nameštaj, moj nameštaj!« Kako je ona ove reči izgovorila, najednoć se čulo kako crep i rogovi pucaju, jedan šum i oblak prašine se još vidio, i kuća se srušila. Sada se čuo vrisak ove obitelji i sa plačnim očima i žalosnim srcem napustili su ovo mesto otkuda su još samo mogli videti ruševinu od njihove još prije par časova stojeće kuće. Tako Bog govori narodima, jer ih ljubi i neće da poginu, nego hoće da se pokaju i obrate k Njemu. Na razne načine Bog još govori narodu samo ga trebamo razumeti.

U to doba sam mnogo pomišljao na Nojevo vreme. Kada je ova poplava donela takav strah, i donela toliku štetu u gradu Novom Sadu, da je oko 700 kuća porušeno, kako je tek moralo biti u ono vreme kada je celi svet poništen bio od potopa? Kada je nebo bilo sasama prevučeno sa strašnim oblacima, a Bog je pustio 40 dana i noći da pada kiša kao da je prolom oblaka, a uz to su se reke, jezera i mora izlile iz svog korita i prekrile su sva poljana i sela i gradove. Sa velikom brzinom dizala se voda sve više i više, ljudima nije pomoglo što su se u njihovom zdvajanju popeli na drveće i krovove, nego ih je voda i tamo stigla i progutala u strašnim valovima. Od Gospoda Boga se neda odbeći. Cela zemlja bila je svremenom u vodi, čak i najvišlje bregove je pokrila voda. Samo jedan pravedni i poslušni sluga Božji sa

ženom, tri sina i sa snajama kao i odredjenim životinjama ostali su u kovčegu sačuvani. Tako i ti draga dušo ako hoćeš ostati sačuvana od dolazeće velike katastrofe, koja još nije historiji sveta poznata, udji u kovčeg sigurnosti koje je sam Isus Hrist, onda si zaštićena od svih dolazećih nevolja i osigurana u vek veka. Slava neka je Njegovom svetom imenu. Haleluja!

Gospod Isus još kaže: »Kao što je bilo u vreme Nojevo, tako će biti i dolazak sina čovječjega«. Ljudi ne mare za znake koje se oko njih zbivaju, od kojih je Isus kazao da moraju pre njegovog dolaska biti. Pokraj svega toga narod živi bez Božjeg straha jedan raspušteni bezbožni život. Psuju, hulje na Boga, a mnogi kažu: »Kada postoji jedan Bog zašto On onda dopušta takove nevolje?« Tu isto vidimo da se

Jedan deo poplavljenog ulice na Adamovićevoj naselju u Novom Sadu (snimljeno kada je već voda opala). Voda je tako naglo dolazila, da ovaj kamion više nije mogao izaći

i ovde ispunjava Božja reč, kao što kaže u Otkrivenju 22:11, »Ko čini nepravdu, neka još čini nepravdu; i ko je pogan neka se još pogani; i ko je pravedan neka čini još pravdu; i ko je svet neka se još sveti.« Zato čini pravdu i vodi jedan sveti život, te ćeš doći tamo gdje je Isus tvoj Spasitelj, jer On je za tebe već molio u prvosvećeničkoj molitvi gdje kaže: »Oče! hoću da i oni koje si mi dao budu samnom gdje sam ja; da vide slavu moju koju si mi dao!«

Kod ove poplave je Bog mnogima opet jasno pokazao da ovo zemaljsko nastojanje bez Njega nije ništa, i da će jednoć sve ovo proći. Mnogi su se mučili godinama i godinama, dok su sebi mogli kakav nadkrov načiniti, a sada su vidili da sve ovo skupljeno zemaljsko blago za čim su se toliko mučili nije ništa, jer je nestalo za par časaka, i samo su još ostali žalosni ostaci. Stoga nemoj samo jagmiti za zemaljskim i propadljivim blagom, nego traži blaga nebeskoga koje će večno ostati.

Bog još uvek govori.

P. Dautermann

Čuj viku naroda, koji traži pomoć („S. O. S.“)

U prvom broju o. g. »Put Spasenja« doneo je članak jedne naše sestre (M. Undi) gde ona kaže: »što je u prošloj godini učinjeno to je učinjeno, a što je promašeno, to je promašeno i nikada se više ne vraća!«

Ove reči naše iskrene sestre su me mnogo dirnule i dovele su me do razmišljanja, da pitam sebe,

koliko mnoga što-šta sam i ja propustila u prošloj godini što je otišlo u nepovrat!

Stoga sam stavila sebi u zadatak da u ovoj godini, bolje pazim i ako je moguće da ništa ne propustim. Neka nam svima Gospod bude u pomoći, tim pre, što vidimo da su dani zli.

Neka je hvala Gospodu, što još ima iskrenih

deca Božjih, koji na viku (»S.O.S.«) davljenika, po ovome uzburkanom svetu plove u ladji sigurnosti, gde je na krmi sam Isus Hrist i pružaju uže spase-nja davljenicima.

Takav davljenik sam i ja jednom bila, ali od kada se nalazim u »ladji sigurnosti« mogu da uzvik-nem, kao David nekad: »da podjem i dolinom sjena smrtnoga, neću se bojati zla; jer si Ti samnom...« (Psl. 23:4).

Danas, kada ništa nije sigurno, svaka pojedina duša treba da ispita sebe, gde se ona nalazi,

Mi Novosadljani, imali smo nedavno prilike vi-djeti svu grozotu, koju je načinila poplava našem gradu i okolini, odnosno našim sugradjanima. Ljudi koji su juče bili bogati, danas su postali puki siro-masi.

Pravi Hrišćani, koji s' dana u dan proučavaju reč Božju, nisu iznenadjeni što u celom svetu nastaju stradanja, kroz ratove, zemljotrese, poplave i bole-sti; jer u Svetom Pismu stoji, da treba to sve da bu-de pre dolaska Gospoda Isusa Hrista (Mat. 24:6).

Sav narod očekuje sa nestrpljenjem nešto, ali stisnuta srca, jer malo nade ima na dobro.

Čuveni astrolozi, donose svoje izveštaje, koje sti-ču na osnovu proučavanja zvezda. Po neobičnom grupisanju nebeskih tela, astrolozi proriču da će godine 1940 i 1941 zemljinu kuglu zadesiti velike katastrofe. Kako tvrde, da će sedam poznatih zvezda naletati jedna na drugu i izgledaće kao svetleći čvor. Od uti-

caja ove vasijske zbrke, vele na zemlji će nastati pravi lom. Ovi naučnici kroz nauku svetsku otkrivaju tajnu, o kojoj nam reč Božja govori: i biće znaci u suncu i mjesecu i u zvezdama; i ljudima na zemlji tuga od smetnje i od huke morske i valova. Ljudi će umirati od straha i od čekanja onoga što ide na zemlju; jer će se i sile nebeske pokrenuti.. (Luka: 21: 25—26). Po ovom vidimo da astrolozi proriču ono, što je već jednom Gospod Isus preokao, i da gleda-mo oči u oči svim ovim znacima.

Mi, koji verujemo tako, kao što Sveto Pismo ka-že, zar možemo skrčenih ruku čekati? Zar da ravno-dušno gledamo propast naših bližnjih? Zar da im ne doviknemo: »bežite iz Babilona, spasavajte svaki dušu svoju...« (Jer.: 51:6).

Kao što su za vreme ovih poplava, ljudi sa vla-stima skupa požrtvovano spasavali bližnjem svom ono, što se dalo još spasiti; tako i ti! Napred narode Božji! Spasavaj i ti oko sebe ono, što se još da spa-siti. Privedi bese i gole duše do nogu tvoga Spasi-telja, i On će ih kroz Njegovu skupocenu krv ode-nuti svojom pravdom. Stoga budi dobar radnik Go-spoda Isusa Hrista i ti dušo, koja čitaš blagu vest »Put Spasenja«; jer ti je obećano: da ćeš se sjati kao svetlost nebeska, i koji mnogo privedoše pravdi, kao zvezda vazda i do veka (Dan.: 12:3). Još nam je os-tavljeno, da se molimo jedan za drugoga, stoga da nam se nedotuži moliti se Onom koji može sa-sa-iti dušu i telo. Amen.

A. J. Novosadjanka

Izveštaji iz djela Gospodnjeg

Konferencijski izveštaj godine 1940:

Pomoć je naša u imenu Gospodinovu, koji je stvorio nebo i zemlju. Psalam 124:8.

Za vreme zadnje konferencije smeli smo uvideti da je Gospod bio naš pomogač. Podigle su se razne poteškoće u nutrašnjem kao i u vanjskom delu Go-spodnjem. Bila je tu pojedina odlučna borba, ali sla-va Gospodu koji je na divan način u svemu pomogao i mnogi blagoslov udelio.

Našu konferenciju smo opet održali u Beški od 18 do 20 februara. Velika nam je bila radost da smo sreli toliko braća skoro iz svih zajednica našeg po-kreta kao i brata J. Novaka i F. Bamfi iz Veščice (Prekomurja) na konferenciji pozdraviti.

Odbor se već skupio 17-tog gdje smo važnu pred-radnju učinili. U nedelju 18-tog smo isto imali važne stvari dovršiti, već u ovoj predradnji nam je Go-spod na divan način dao pobjedu.

19 februara u 9 sati počeli smo sa zajedničkom konferencijom. Za otvaranje iste smo pevali pesmu 154 u »Pesnik vere« koja je divno zvučila. »Mir u božjem srcu tražite sjedinjena srca tud«. Svaki je imao tu želju. To je i glavna svrha konferencije na 1. mestu birati odgovornu braću, 2. pobliže se upo-znati, 3. poteškoće i smetnje odstraniti, 4. popraviti pogreške i sve što se je promašilo. 5. pravu bazu naći na kojoj ćemo kao jedan čovek raditi itd.

Nakon pojanja govorio sam preko sveze ljubavi. Posle toga su molili Brat J. Lerch i J. Teubel na nemačkom jeziku a brat P. Dautermann na državnom jeziku. Posle molitve sam čitao Reč u I Solunjanima 5:1-28, i govorio sam o trezvenosti i valjanosti ver-nih. Brat L. Dech je izabran za vodstvo konferencije, a brat Baumgärtner za zapisničara.

Braća iz odbora su izneli svoje izveštaje preko rada Gospodnjeg. Stari odbor je i nadalje ostao.

Tako smo preuzeli tačku za tačkom. a Gospod nam je bio milostivan. tako da je sve najbolje spro-vedeno. Braća su pokazali zadovoljstvo u radu pro-

šlog vremena. Moglo se je vidjeti da se je ljubav i poverenje u zadnje vreme jedan naspram drugog umnožila. Dokaz tomu jeste što smo jedno plemenito delo učinili, koje do tog vremena još nije učinjeno, a bez ljubavi i jedinstva nije niti moglo biti učinjeno. Pojedina braća kao i zajednice zadužile su se jednu žrtvu pridoneti tj. jednog brata u našem pokretu pot-pomoći, tako da on može nesmetano u službi Gospod-njoj stajati. Nadamo se da ćemo naskoro naći radnu teritoriju za brata Grumbach Andriju. Mi hoćemo svi da molimo da ga Gospod postavi za blagoslov ta-mo gdje on dodje.

Ova konferencija bila je takoreći najljepša i naj-blagoslovenija, koju smo u našem pokretu imali, a isto sam i tog uverenja da su sva braća dobili dobar utisak, te su se sa dobrim izveštajem mogli vratiti u svoje zajednice. Moja molba jeste, da bi sva bra-ća koji su bili prisutni najtačnije izvršili sve konfe-rencijski zaključke. Ako nam Gospod još jednu Kon-ferenciju da, onda se nadamo da će biti još slavnije i blagoslovenije.

Neka Gospod blagoslovi svu braću koji su pri-sustvovali, kao i zajednice i samostojeće članove na telu Isusa Hrista. Haleluja.

K. Zelenjak

M. Baumgärtner izveščuje:

Svet je umoran i čezne za nečim novim, za stvar nošću. Isus je najveći stranac u svetu, i svedno je On najzadnji, kojeg se rado vidi, i zadnji, od kojeg lju-di najviše govore. Kada narod dolazi i hoće da po-smatra Njegovo delovanje, onda će oni videti čud-novate stvari. Isto tako, kao i za vreme njegovog ho-ravka na zemlji. Oni su dolazili i posmatrali su nje-govu osobu, i njegovo delovanje i bili su začudjeni preko Božjeg dela (Luk. 5:26). Vidili su kako Isus leći bolesnike i njima grehe oprašća, te su bili kroz to duboko dirnuti i rekoše: »Mi smo danas videli čudnovate stvari«. To isto iskustvo možemo još i da-

nas načiniti. Mnogi dolaze i posmatraju naše skupštine i službe Božje, slušaju Božju reč, i vide delovanje Gospodnje u našim zajednicama te kažu: Ovakvo šta nismo još nikad videli i čuli. Neka bude ime Isusa hvaljeno, koji umorne i natovarene okrepljuje i daje im pravi mir i radost.

Ove zime smo imali vrlo lepe Evangelizacijske skupštine u našim zajednicama. Gospod nas je blagoslovio sa posetiocima, te smo imali prilike izgubljenim donosti spasenje u Isusu Hristu. U Čakovcima imao sam priliku preko dana držati predavanja preko biblijskih istina, i preko raznih pitanja što su mi stavljali. Uveče smo imali Evangelizaciju, gdje nam je Gospod poslao tolko slušaoca da nismo već imali mesta i Njegova reč je pojedine dirnula. Tako isto smo i u Oroliku imali tri dana Evangelizacijske skupove. U tome mestu već nekoliko godina nema napretka u obraćenju. Ja sam kazao mi moramo ovde razaslati Ietake, i taj narod pozvati koje su i naša braća u Oroliku učinili. Oni su razaslali pozive sa nadpisom: »Srdačni poziv k našim Evangelizacijama itd. Tema preko čega će se držati predavanje jeste: »Što nam donosi budućnost?« Možete si pomisliti celo selo bilo je uzbunjeno. Nekoji su nam bili mrski, ali mnogi su bili znatiželjni i došli su da čuju što nam donosi budućnost, te je tako bila sve tri večeri dvorana premala. Napred gdje su se održavala predavanja bila su mesta tako zauzeta da nije bilo više mesta niti za stajanje. Prisutni su oprezno slušali Božju reč. Za vreme ovih skupova htjeo je jedan sveštenik da spreči ove skupove, i tužio je nas vlastima, ali nam nije mogao u tom na put stati. Morali smo odgovarati pred sreskim vlastima, što smo predavali u odnosu budućnosti, jer su mislili da je moguće nešto o politici. Mi smo kazali da smo govorili u odnosu budućnosti od večnosti i od dolazećeg kralja Isusa Hrista i sve je bilo u redu. Gospod nas je bogato blagoslovio u Oroliku, tako da je 8 duša bilo voljno svoj život Gospodu predati i sada su sretni u Isusu. Bilo je sedam ljudi i jedna žena što su se predali Gospodu služiti, to je bilo divno. Zadnje večer kada sam pitao dali ima nekog ovdje koji želi svoj život Gospodu predati, došao je jedan čovek napred i kaže: »Ja hoću od danas da budem vaš brat, jer tko nije za ove tri večeri mogao razumeti taj i reće«. Ovaj čovek je podignutom rukom sledajući prema narodu kazao: »Od danas hoću da služim Gospodu«. Ove reči dirnule su pojedina srca tako, da je još četiri čoveka došlo napred i sa suzama su svoji život posvetili Gospodu. Slava neka je Isusu, jer On je izgubljene spasio. U Vinkovci smo nastavili sa našim predavanjima. Gospod nas je i ovde blagoslovio sa bogatim posetiocima, te je i ovdje 11 duša svoj život predalo Gospodu. Vrlo je lepo biti u službi Gospodnjoj, i izgubljene duše k Spasitelju privesti. Čak i anđeli na nebu se raduju kada se grešnik pokaje. Take i slične skupštine imali smo još u našim zajednicama, a sada sam još bio u Banatu kod brata Lamp-a, gdje smo isto imali lepe skupštine. Zetva je dozrela i velika, ali malo ima radnika, zato vas molim, molite se za nas, da možemo sve pozive i dužnosti ispuniti. Ja sam Bogu i svim decama Božjim

vrlo zahvalan za molitve i materijalnu pomoć u djelu Gospodnjem u Jugoslaviji.

— — —
Andrija Grumbach iz Beške daje sledeći izveštaj:

Velika je milost a i prednost od Gospoda biti pozvan u Njegovo djelo. Tako sam i ja već dugo osećao da me je Gospod u svoje djelo pozvao da radim, samo je uvek u meni nešto šaputalo: »ako... i ali...« Dok nije na zadnjoj Konferenciji u Beški moje ime prozvano, gdje su me braća pitali da li sam voljan sasma u djelo Gospodnje stupiti, našto sam odgovorio da jesam. Te znam da će verni Gospod Bog koji me je u Njegovo djelo pozvao svakoje, ako... i ali... odstraniti.

Pošto sam imao više poziva da posetim njihove zajednice, sledio sam 29 februara jednom pozivu u Pančevo sa bratom Filip Grumbachom, gdje smo dva dana imali blagoslovene Evangelizacijske skupove. Gospod je djelovao kroz svoga Duha i 3 duše načinio voljnim da svoj život predaju Gospodu Isusu.

Dalje je naš put nas vodio u Orolik gdje su se isto održavale Evangelizacijske skupove, gdje je u molitvama velika predradnja načinjena, a Gospod je divno blagoslovio. Braća Dautermann i Baumgärtner bili su ovde Evangelisti u državnom jeziku, pošto su svi slušaoci isti jezik znali, te su oprezno slušali reč Božju koja im je jasno razložena. Ali je i neprijatelj nastojao smetati djelo Gospodnje kroz jednog valjda prepitog čoveka, ali Gospod je i tu ostao pobjednik; jer sledeće večer više nije mogao doći, i Gospod je i tu 8 duša dirnuo kroz svoju reč da su svoj život Njemu predali.

Naš put išao je još i u Neudorf gdje smo se sa tamošnjim vernim u Gospodu radovali i njima služili sa Božjom reči. Tako smo isto bili u Jankovci i za vreme službe Božje, bilo je tamo prisutno nekoliko mladića, koji su bili kroz Božju reč dirnuti, od kojih su tri za vreme Vinkovačke Evangelizacije svoj život Gospodu predali.

Još smo bili u Nijemcima, i u Šidski Banovcima gdje smo isto imali 3 dana Evangelizaciju, ovdje smo preko dana posećivali bolesnike i očajne te smo ih kroz Božju reč tješili. Tu me je stigla vest da kući dodjem, ali pošto sam bio obećao da ću još i u Vinkovci doći na Evangelizaciju, gdje je Gospod već počeo blagosloviti u tom gdje je On gladne duše sa blagom vesti Evandjelja nahranio, a i 11 duša načinio je voljnim svoj život Gospodu na oltar položiti. Ovdje je bila radost velika svako večer, jer se je Gospoda slavilo sa pjesmama, molitvom, s glazbom i sa lepim deklamacijama, kao i sa Njegovom reči.

Nadalje želim iskazati moju srdačnu hvalu svima koji nešto prinose za djelo Gospodnje, kao i za mene da mogu od sada moje celo radno vreme provesti u djelu Gospodnjem. Molim još sve čitaoce našega glasnika kako kod nas, tako i one preko Oceana da se mole za Jugoslaviju i za mene da me Gospod još može mnogima za blagoslov postaviti.

Hristovo uzašašće

Gospod Isus pobedio je smrt i pakao. Njega nije mogla smrt u grobu zadržati, nego je treći dan od mrtvih vaskrsnuo i još 40 dana nalazio se On na zemlji, da svima dokaže da je On zaista živ. Njegovo veliko djelo Spasenja bilo je svršeno, i nakon svog svršenog djela vraća se Gospod nazad kao

pobedonosni vojskovođa, koji je svog neprijatelja pobedio sa velikom slavom i ide On sada u svoju nebesku slavu.

Ovi 40 dana u pismu imaju veliki značaj. Dok je Isus bio još u niskosti na zemlji, bio je On od sotone kušan 40 dana, tako da bude u svemu ispi-

tan kao i palo čovečanstvo, dali nebi kojoj sotonskoj kušnji podlegao. Ali On je kušača svaki puta odbio i pobedio, i nije se htjeo vladaru ovoga sveta pokloniti, koji je to od njega zahtevao. Još je jednoć i na drvu krsta kušan, gdje je jedan od zločinaca kazao: »ako si Krst pomozí sebi i nama«. Sin Božji mogao je i to učiniti, ali da se pismo zbuđe šutio je On »kao jagnje koje se na zaklanje vodi ne otvori usta svojih« i ne odgovori kušaču ništa. Ali na molbu drugog zločinca, da Ga se opomene kada u svoje carstvo dodje, reče Isus: »Zaista ti kažem danas ćeš samnom u raju biti«. Ovde je potvrđeno, da Isus pripada drugom carstvu i da ima vlast i one koji Njega na zemlji priznaju tamo prevesti.

Kad je Isus nakon vaskrsenja kao pobednik još 40 dana u moći i Slavi na zemlji se nalazio; javio se On više puta učenicima i ženama, a jedanput su ga videli više nego 500 braća. Tomo koji nije bio prisutan kada se Isus učenicima javio nije mogao verovati, da je Isus zaista živ te reče: »dok ne vidim na rukama njegovim rana od klina, i ne metnem ruke svoje u rebra njegova, neću verovati«. (Jov. 20:25). Posle osam dana kada je Isus opet došao među učenike gdje je i Toma među njima bio, reče Isus Tomi: »pruži prst svoj amo i vidi ruke moje; i pruži ruku svoju i metni u rebra moja, i ne budi neveran nego veran. Toma reče: Gospod je moj i Bog moj;« Isus mu reče: pošto me vidje verovao si; blago onima koji ne vidješe i verovalaše« (Jov. 20:26-29) 26-29).

Isus je imao učenicima još mnogo kazati, a pogotovo im je naložio veliku Misijsku zadaću gdje im je kazao: »Idite dakle i naučite sve narode krsteći ih u ime oca i sina i svetoga Duha, učeći ih da sve drže što sam vam zapovedio; i evo ja sam svama u sve dane do svršetka veka«. (Mat. 28:19-20). Apostola Petra pozvao je da bude pastir, da napasiva ovce i jaganjce Njegove (Jov. 21:15-18). Tako On još i danas poziva pastire, koji će Njegove ovce pravo pasti. Došlo je vreme gdje On mora svoje ljubljene učenike napustiti. Mnogo su učenici sa njihovim

Gospodom vidili, ali to što će danas viditi to još nikad nisu vidili. To je bio veliki slavni završetak, koji je trebao zadnju sumnju oduzeti.

Sada se zadnji puta vidilo Gospoda na zemlji sa pratnjom svojih učenika. Još uvek je njima manjkalo dovoljno svetla preko spasonosne istine. Sa podignutim rukama stoji On sada pred njima i blagosilja učenike sa osobitom moći. Dao im je vlast na bolesnike ruke metati da ozdravljaju, imenom Njegovim djavole izgoniti i novim jezicima govoriti. Slava neka je Njegovom svetu imenu da ovo obećanje i danas još važi za one koji veruju.

Već su jednom tri učenika imali milost Gospoda preobraženog videti, ali ovde On bude u oblaku pred njima u nebo uznešen. Oni su bili tako začuđeni od toga i ožalošćeni kada je oblak Isusa od njih odvojio, samo su iznenada dva čoveka u belim haljinama njih tiešili, koji rekoše: »ljudi Galilejci! šta stojite i gledate na nebo? Ovaj Isus koji se od vas uze na nebo, tako će doći kao što vidjeste da ide na nebo« (Djela 1:11). Ove reči su njih ohrabrile i obradovale jer su znali da je Isus otišao stanove prirediti i da će opet doći da i njih uzme tamo gdje je On. Ovo obećanje neka i tebe tješi draga dušo, ako si tvoj život već ovde predala Gospodu Isusu da mu služiš kao što su to učenici činili. Oni su radosno otišli u Jerusalem i bijahu jednostavno u molitvi čekajući obećanje očino, koje su čuli od Njega. Nakon deset dana njihovog čekanja i moljenja, »postala je najednoć huka s neba kao duh- nje silnoga vetra, i napuni svu kuću gdje sjedjahu. I pokazase im se razdjeljeni jezici kao ognjeni; i sjede po jedan na svakoga od njih. I napuniše se svi Duha svetoga, i stadoše govoriti drugim jezicima, kao što im Duh davaše te govorahu«. (Djela 2:2-4). Ovo znanje od Njega još i danas napunjava naša srca sa velikom radošću. Mi svi moramo sa ovom radošću preko Isusa da budemo napunjeni, jer gdje ona manjka, tamo manjka i pobjeda i sila za sve-dočiti o Njegovoj ljubavi.

P. D.

Zašto da se obračim?

Ovo pitanje imade dubokog značenja. Dubljeg nego što to u prvi mah opažamo. Mnogostrano je i često imadu i opravdanoga razloga za to oni koji to pitanje postavljaju.

Hoće da čuju i vide svrsihodnost i korist toga t. zv. obraćanja; hoće da saznadu potpunu istinu u tom pravcu i da zdravim razumom prosude dali se ne radi i opet o kakovoj moralnoj propovedi iza koje nema ništa zdravoga, nego duhovne i duševne praznine, ako ne možda i koristoljuba!

Na žalost i toga imade. Ali ovakovi ne samo da nikome nisu postali ugledom za obraćanje, nego su uzrokom velikom otpadu, koji se u nevjerstvu sve više širi, i koji prethodi dolasku antikrista.

S druge strane siromašni vjernici raznih sekta, ne imajući pravog učitelja prema I Kor. 12, 28. prepušteni svom najboljem znanju i uvjerenju, (prema I Petr. 3, 16. nenaučeni i neutvrđeni) okusivši doduše dara nebeskoga (Jevr. 6, 4), ali ne obučeni silom sa visine (Lu. 24, 49) izlete u misioni posao sa svojim sopstvenim uvjerenjem i obraćaju tu i tamo sebi u naobrazbi ravne, ali radi manjka šireg vidokruga padaju u pogreške tako, da »bojažljivo čekanje stvari da se objave sinovi Božji« (Rimlj. 8, 19.) može još jako dugo da traje, budući manjkaju ljudi kojima bi se najviši duhovni darovi (I Kor. 12, 4-11.) a i službe prema I Kor. 12, 28. mogle povjeriti.

Ako dakle današnji t. zv. učeni svijet pogleda na skup vjernih pa vidi da je to većinom sirotinja, primitivan i nenaučen svijet, neka se sjeti riječi našega Gospoda Isusa Hrista u ev. Mat. 5, 3-14 kao i one: »siromašnima propoveda se evandjelje« (blaga vijest: Mat. 11, 5)! Što ovaj primitivan ali vjeran svijet nije dalje naučen i dorasao do posinačtva (prema Gal. 4, 1-7) nego ostadoše »djeca« (I Kor. 13, 11.), kriv je ovaj t. zv. učeni svijet, koji u svojem nevjerstvu nije mogao da radi sinova po uzoru apostola Pavla, odgojenoga do nogu glasovitog učenjaka Gamaliela! (Dob. 22, 3.; 5, 34-39.)

Vidi se, zašto je Gospod naš kroz jednoga tvrdokornoga ali inače naučenoga i za Boga revnujućega Savla, nakon obraćenja mogao načiniti apostola imenom Pavle, i kroz njega — koji Gospoda Isusa po tijelu nije poznavao — mogao djelovati gotovo više nego kroz ostale nenaučene, koji su sa Isusom Hristom hodili gledajući očima svojim slava djela Njegova i slušajući blage riječi iz ustiju Njegovih.

Značajno je, da je i taj učeni Savle najprije iz ustiju jednoga nenaučenoga, primitivnoga ali vjernoga Ananiju morao čuti blagu vijest, nakon čega pade mrak sa njegovih očiju i progleda (Djela 9, 1-22.) tako, da je naskoro — u mjesto proganjanja Hrišćana — i sam počeo propovedati Hrista, i kroz svoje visoko znanje i poznavanje zakona, židove književni-

ke (učene ljude) natjerao u tjesnac! (Stih 22).

Dakle učeni Savle morade se isto nanovo roditi (vodom i duhom prema Iv. 3. 5.) da postane apostolom. To pravilo postoji i danas! Kroz njega je Gospod mogao očitovati svoju moć i silu potvrđujući riječi njegove znacima i čudesima, što se i danas sporodično očituje tu i tamo kod učenika Njegovih! Kroz Pavla dane su nam poslanice, u kojima nam — tačno i na ondašnjem zakonu i prorocima osnovano poslanstvo Kristovo razjašnjuje. A u nadopuni sa postanicama ostalih apostola, daje nam stvarno razjašnjenje o našem zvanju, dakle o koristi ali i dužnosti našega obraćanja!

Samo nešto malo o blagodatima:

1. Oprost grijeha. Očituje se u duševnoj staloženosti (Iv. 14, 27.)

2. Izmirenje sa Bogom (Rimlj. 5, 1—2.)

3. Vlast da se nazovemo sinovima Božjima (Iv. 1, 12.) uz dokaz djela posinaštva. (Iv. 14, 12.)

Nema Boga!

Učenici četvrtog razreda su imale odmor. Većina učenica su se šetale po lepom velikom dvorištu. Samo dve devojčice ozbiljno govoreći, šetale su se po odloženom delu dvorišta.

»Znaš šta Marice« reče Dragica sasma ozbiljno, »da uopšte nema Boga. Moj otac ima jednu debelu knjigu i u njoj stoji to tačno napisano«. Na to odgovori Marica sasma začudjeno: »Ali mora da postoji Bog. Tko je onda uopšte stvorio ovaj svet i ljude? Moj otac kaže, da sigurno postoji jedan ljubazni Bog«. »Da, moj otac kaže, da je i on pre verovao, ali sada zna da to sve nije istina. Sve je samo od sebe postalo. U toj debeloj knjizi je sve tačno opisano.«

Marica je pobledila, a sledećeg časa nije niti predavanje mogla slušati. Posle škole nije gosta brzo mogla stići kući da se potuži njenoj miloj majčici. »Majko, majko« vikala je ona već izdaleka, »pomisli samo, Dragica kaže da nema Boga!«

Majka je odgovorila: »A odakle zna Dragica tako tačno da nema Boga?« »Ona je to čula od njenog oca, a on ima jednu debelu knjigu u kojoj to stoji napisano.«

»Tako, tako«, reče majka, »to ne može biti dobra knjiga, koju ima njen otac, i ako on ovako veruje, onda je on u velikoj zabludi. Drago dete, možeš mi verovati da za sigurno postoji Bog.«

»Ali majko, odakle ti to sigurno znaš?« »O dete moje, ogledaj se malo po svetu, pa ćeš videti. Drveće, cveće, životinje, ljude, daleko zvezdato nebo, sve ovo, tko je to stvorio?«

»Dragi Bog« odgovori mala neodlučno, ali Dragicin otac kaže to je sve od sebe postalo.«

Sad se nasmeši majka i reče: »Ali predomisli dete moje, dali postoji nešto na svetu što je samo od sebe postalo? Veruješ li ti da se je sto ili ormar sam napravio, ili sat sa svojim mnogim malim delovima da je od sama postao? Ili misliš ti da se ručak sam od sebe skuha, ili da se haljina sama sašije?«

»Ne« odgovori mala »sve mora biti napravljeno.«

»Dakle, vidiš, niti najmanji dio nije sam od sebe postao. Zar onda da je ovaj veliki svet, mora, reke i šume, planine i beskrajno nebo sa milijunima zvezda, koje idu tako lepo svoj put da nijedna drugu ne udari, i to sve da je samo od sebe postalo? Ljudi, koji to kažu su tako glupavi, zar ne?«

»Da, majko« — odgovori mala i onda beše potpuno ubedjena da postoji Bog.

Ovo je tek mali okus pred svim ostalim neizmernim darovima našega Gospoda Isusa. Ako se ne obratimo, ne samo da ove darove ne dobivamo, nego nas čeka teška odgovornost, što smo tešku žrtvu Isusovu prezreli i prolivenu krv za ništa smatrali.

Znaš li sada zašto imaš da se obratiš? Čitaj sveto pismo, ali sa pobožnim srcem. Naći ćeš u njemu visoku znanost i uvod u božanstvene sile sakrivene svemu bezbožnome svijetu. Isti u molitvi razjašnjenje pisma od Boga i otkriti će ti se neizmjerne duhovne dubine i tajne, koje je sotonska pomrčina od uvijek nastojala sakriti, ali do koje su pojedini ipak došli.

U času izdahnuća našega Gospoda na križu razderao se zastor »svetinje nad svetinjom« u hramu Salamunovom, i pristup u dotadanju tajnost omogućen svakome, tko se iskreno predaje Hristu!

Dovikujemo svakome: Obrati se! Tvoja je korist! Amen!

Sledećeg dana imali su deca u školi predavanje o zemljopisu; i učitelj je govorio o mnogim stvarima, močvarama, cveću i svevrstnim životinjama u šumi, i kako su čudnovato stvorene i najmanje životne stvari. Pobonosno gledaše Marica k Dragici na drugu stranu. Nakon svršenog časa reče ona: »Dakle svedno postoji Bog koji je sve stvorio. Moja majka, a i učitelj to kažu. Glupo je od tebe ako misliš da je sve samo od sebe postalo.«

»Ali moj otac nije glup«, reče Dragica sasma ozbiljno. On kaže kad bi postojao Bog, onda bi ga se moglo videti i zato što se Ga ne može videti, on ne veruje da uopšte postoji Bog.

Sada dodjoše nove sumnje u malu glavu Marici. Ali ona je znala da će kod majke dobiti siguran odgovor, zato dolazila je svojoj majci i reče: »Majko, zašto se ne može Bog videti?!« Tada majka otidje sa detetom pred kuću, i pokaže joj sunce i reče: »Pogledaj sunce«. Dete je poslušalo. »Ne mogu, tako je svetlo i sasma sam zaslepljena.« »Da, moje dete«, odgovori majka, »bez sunčevog svetla i toplote ne bi mogao niti jedan čovek živeti, niti jedna životinja, ni biljka, a mi bi se smrznili, i svejedno nitko ne može izdržati da u sunce gleda, jer je taj sjaj prejaki za naše oko. Ali, Dragi Bog živi još u većem sjaju, u jednom svjetku, gdje nitko ne može pridoći, jer je On čudnovati stvoritelj, koji je ceo svet stvorio. Možeš li sada razumeti zašto mi ne vidimo Boga?«

»Nema Boga«, tko to kaže? Bezumnik. Vrh bezumnosti nalazi se u zatajenju živoga Boga: »Reče bezumnik u srcu svojem nema Boga!«

Stara jedna arapska izreka kaže: »sotona ima tri prsta; jedan meće ljudima na oči, drugi na uši, a treći na usta.«

Sotona zato meće ljudima prst na oči da ne vide Božju čudotvornost, koja se svuda otkriva. On bi ljudima sve ugasio. Ako je Bog za njega ugašen u vidljivom svetu oko nas, onda čovek samo vidi protivurečije života i prirode. Ovaj postaje bezumnikom, koga svi dobri duhovi napuštaju, i čovek koji bezumnosti cenu daje. »U kojima Bog ovoga sveta oslijepi razume nevernika, da im ne zasvijetli vidjelo evanđjela slave Hristove« (II. Kor. 4:4), tako kaže veliki naučenjak Apostol Pavao.

To je kao velika tragedija, da tako pametni ljudi nemaju oči za stvarnost živoga Boga. Oni su tobože dobri ljudi, koji u takoj zaslepljenosti žive. Ali iza ovog čovečjeg pročelja dobročinstva nalazi se jedno

srce, koje treba da prihvati ili da veruje da postoji Bog, a to toga radi, pošto on ljubi greh i neće isti da napusti.

»Već sam mnoge ljude parao, ali još nijednu dušu nisam video! Svuda sam već Boga tražio, i nigdje Ga nisam primetio«. Tako reče jedan lječnik, koji se oslanjao na svoju neveru. »To ja verujem«, odgovori mu jedan pobožni čovek. U mojoj Bibliji piše: **»Blago onima koji su čistoga srca, jer oni će Boga gledati«** (Mat. 5:8).

Bog priznaje pravu mudrost. To nam kažu veliki, učeni i otkrivači, kojima je Bog mogao oči otvoriti za slavu viditi u delu ruku Njegovih. Oni su upoznali da to sve nije od samoga sebe postalo. Oni se pokloniše u poniznosti pred stvoriteljem sveg stvaranja. Još su oni mnogo više upoznali, da je ovaj veliki Bog se spustio k nama ljudima u svom sinu Isusu Hristu i da hoće nas od svih greha osloboditi i svojom decom nas načiniti. »Bog jeste ljubav«, to je najveći svršetak božjeg straha.

Čovek ne treba Božji poziv čuti.

Za ovo se brine neprijatelj naše duše. Mnogi slušaju njegovo šaputanje, ali koji njega slušaju biti će za uvek od Boga odvojeni i bačeni u večnu propast.

»O da si pazio na zapovesti moje! mir bi tvoj bio kao reka i pravda tvoja kao morski valovi« (Izaja 48:18) tako kaže Bog ljudima. Naravno, njegova reč je dinamičnija, koji kamenitu stenu našeg srca kida i strahoviti »Ja život« u ruševinu i samopravednost u prah meće. Samo onda može Bog jednom poniznom i pokajničkom srcu jedno nerazorivo delo vere podići, da ni jedan potop napasti u nuždi otkinuti ne može. Srećan je čovek koji svoje uho otvori krasnoj božjoj reči »Blagosloviću te i ime tvoje proslaviću, i ti ćeš biti blagoslov!« (1. Mojsije 12:2).

I usta ne trebaju Boga slaviti i priznati.

To isto pokušava sotona uništiti sa celom svojom moći. Ko je obuhvaćen od božje dobrote i milosti, taj ne može drugo ništa, nego Ga i ustima hvaliti. Sotona nam stavlja pred našu dušu naš greh strahovito veliku sliku, da nas zastraši pred božjom milosti. Kroz to nas ruši u noć sumnje i pušta nas sa Kainom kazati: »Krivica je moja tako velika da mi se ne može oprostiti« (1. Moj. 4:13).

Grešniku koji je za pokajanje spreman kaže Božja reč: **»Gdje se umnoži greh, ondje se još većma umnoži blagodat«**. (Rim. 5:20). Zato treba svaki grešnik iz dubine svoga greha da priziva onoga u pomoć, koji može pomoći, a to je Isus Hrist, naš ljubljeni Spasitelj.

Dakle mi vidimo da postoji Bog, i taj Bog može doći k nama kroz Isusa i kod nas stanovati. On hoće svoje prestolje u nama otvoriti, i da primimo Njegovu obličje da možemo jednoć kod Njega večnost sprovesti. Gdje ti čitaoče hoćeš večnost sprovesti, kod Boga? Ili? —

To nije dobra knjiga gdje piše: »Nema Boga«, tako isto nije to niti dobar čovek, koji kaže da »Nema Boga!«. To su vrlo nesretni ljudi, koji misle nešto postići bez Boga. I onda dolazi čas gdje će oni pred tim Bogom morati stajati. In onda? Da, onda On više nije milostivi Bog, koji je uvek ljude u njihovom životu k sebi zvao, nego je sudija i biblija kaže: »Strašno je upasti u ruke Boga živoga«. (Jevrejima 10:31).

Hvala Bogu što je još milost i za tebe dragi čitaoče. Dobro je da imamo Boga, koji za volju svog sina sve grehe oprašta; i izostavljanje njegove reči, i neposlušnost protiv njegove reči i to što smo protiv Njega govorili i celu veličinu našeg greha i duga. A to biva onda: kada samo k njemu dodjemo, i kada samo kažemo: »Bože budi meni grešniku milostivan!«

J. K.

Dinamit

Ima materijala, koji svoje čudnovato delovanje u sebi skriva.

Jedna kap cijanove kiseline svetla je kao voda i izgleda da je potpuno bezazlena tekućina, ali je ona smrtonosan otrov. Ako čovek ovaku kap proguta on umire pod strašnim grčevima. Kolika je o strašna velika sakrivena snaga!

Tako se ne može niti kod dinamita videti kakovo sakriveno delovanje se u njemu nalazi. Dinamit ne pomaže samo u lomljenju kamena i drugim hrciskim poslovima, nego on može kroz stenu put načiniti i svaku smetnju ukloniti. Dinamički mek je dovoljno jak da raznese jedan blok od granita. Kod topljenja leda se zatvori put vode, jer se led na uskim mestima nakupi. Pošto voda od ledenih santi oticati ne može, onda se mora sa dinamitom vodi put otvoriti, da se nebi voda izlila.

Grčka reč »Dinamit« znači »snažan materijal«. Ovo moderno razoravajuće sredstvo je švedski pronalazak, koji se brzo po celom svetu raširio. Ima prednost od drugih razoravajućih sredstava, jer se bez ikakove opasnosti prevažati može. Do eksplozije dinamita se može doći samo sa praskavim srebrom ili električnim varnicama. Kad se dinamit sa plamenom u otvorenome zapali, onda on gori bez ikakove snage. Strahovita jačina dinamita nam je poznata kroz jačinu mina i torpeda. Kroz jednu jedinu eksploziju je cela ladja sa njegovom posadom potonuta. Nema zemaljskoga materijala, metala, gvozdja ili granitske stene, koja bi dinamitu otpornost

dala. Može se graditi tšogod hoće, ladje, kuće i tvrdjave, ali sa dinamitom se sve može uništiti.

Važno je to da već u bibliji od dinamita govora imamo. Tu kaže apostol Pavao, kad je od moći evandjelja govorio da je sila Božja, reč njegova onima koji se spasavaju i u nju veruju. Grčka reč koja na tom mestu stoji kaže: »Dynamis«. Tu je evandjelje kao Božji snažni materijal, koji Božju snagu označava i koji sve smetnje odstranjuje, kroz koje je put grešniku zatvoren k spasenju. I najoholija lalja samozadovoljstva, oholosti i Božjeg neprijateljstva, u kojoj se toliko ljudi nalazi, biva razorena kada Božja milosna snaga evandjelja o nju udari.

Naravno ako se hoće reč evandjelja sa običnim plamenom, tojest čovečjeg spoznanja i rečitosti u vatru dovesti, onda neće slediti nikakovo snažno delovanje. Ali ako se evandjelje kroz svetoga duha u Božjoj snazi zapali, onda ćemo se osvedočiti da je dinamit, snaga Božja, za spasenje svakome koji veruje. Ovu Božju snagu je Apostol Pavao sam okusio. On je pošao u oholosti na njegovu pobožnosti i očišćensku religiju, i u neprijateljstvu Isusa i svih onih koji u Njega veruju. Njegov život je došao do loma i njegova ladjica do potopa kada mu je Isus u susret došao i kada je Njegov glas morao čuti: »Ja sam Isus koga ti proganjaš (Dela 9:5).

Gospod se neda zadržati od takozvanih metalno oklopljenih tvrdjava čovečje oholosti. Pred Njim pada svaka oholost greha u prah, ali ne za propast, nego za njihovo spasenje.

Ljudi u sleposti, prevareni od sotone se često boje evandjelja. Koliko mnogo ljudi, koji su pod reč Božju pozvani, su otišli pre u gostionu. Bog njima kaže: »Zuri izbavi dušu svoju« (1 Mojs. 19:17). A sotona im u uho šapuće: »Zuri i odstrani se od evandjelja«. Ti sada nemoj glasu sotonovom slediti, nemoj ovaj list nastranu metiti, nego čitaj do kraja pa će ti Bog sam odgovor dati! Većina ljudi neće, njihovu životnu ladjicu, koja pod zastavom svet-skog uživanja i uživanja greha plovi, da u doticaj dopuste sa tom Božjom snagom evandjelja.

Nedavno je pričao jedan vojnik koji je kod svoje molbujuće majke odrastao, kako je od evandjelja hteo pobeći, tako da je u nepoznat kraj išao. Ali ga jednoga dana vodio Gospod Bog pod svoju reč. Snaga svetoga evandjelja je razbila njegovu samovolju i uživanje za grehom. Ovde je jedan odlomak iz njegovoga pisma:

»Gospod me je na divan način našao! U kući moje majke su se isto skupštine vernih održavale, ali je meni pobožan život bio protivian. Ja sam dobrovoljno od kuće otišao, misleći da ću onda moći činiti štogod hoću, jer me niko ne vidi. Nije dugo trajalo pa sam kroz poznate u skupštinu doveden. Kad sam u mesto H. došao bacio sam se nanovo u uživanje ovoga sveta, ali zadnje reči moje majke su me proganjale: »Sjećaj se na tvoju za tebe molbujuću majku«. Kad sam bio na plesu proganjaše me te reči. Opominjajući se toga, podigao se u meni glas: »Ti prezireš krv Isusa«. Jednoga dana, prilikom šetnje, ušao sam iz znatiželje u jednu hrišćansku dvoranu. Zidni natpis: »Gde ćeš večnost boraviti u nebu ili u paklu?« uplašio me je. Uplašio sam se da ću izgubljen biti. Priznao sam Gospodu grehe. U istoj večeri čuo sam govor o spasosnoj ljubavi Isusa. Ja sam se Njemu predao. On me sada čudnovato vodi. Spreman sam sve za Njega da učinim. On mi daje volju i snage!

Dinamit ima samo razarajuću snagu. Ali sila Božja i njegovo evandjelje, koja lance greha kida i teret greha sa savesti skida, gradi odmah novi život, tako da kod takih ljudi glasi: »...staro prodje gle sve novo postade« (2 Korinć. 5:17).

Ova delovanja evandjelja nisu uvek smesta učinjena, ali u mnogim slučajevima, moć Božje milosti probija svaku oholost greha, u jednom času i onda stvara novi život.

U Engleskoj grofoviji Wales su nastale moćne probude. Sasma je istinito kad se od pojedinih sela i gradova Wales kaže da su žene bludnosti potčinjene, svoj grešni put napustile, lopovi su ukradeno dobro vratili, gostionice su prazne, i policija slavi. Naobraženi i nenaobraženi, kao bogat i siromah su svoj život Gospodu predali. Svuda ista moć isto obnovljenje života. Jedan trgovac piše u jednom novinama: »Što mene snalazi, ja se ne bavim religijom, ali verujem o stvarnosti ove probude, jer mi je mnogo novaca pridonela. Za vreme zadnjih godina smo kroz trgovački odnos mnogo novaca izgubili kod raznih muštreija. Za vreme zadnjih meseci nam je taj novac sa kamatima vraćen.

Ljudi koji na taj način njihov dug sa kamatima vraćaju, su ti, koji su se Isusu predali. Moć evandjelja je njihovu savest probudila, tako da su oni sve puteve popravili i u red stavili.

Radi se o tome dali ćemo večito izgubljeni ili

spaseni biti. Ako spasenje i oprostjenje greha ne nadjemo kroz milost Božju i Isusovu krv, onda se naš život svršava u večitoj propasti. Bog svake milosti hoće i tebi to čudo jednog potpunog oslobodjenja i obnovljenje života dati kroz moć evandjelja, milosti i moći krvi Isusove.

Isusova slika

Pravi slikar si pogleda prvo sliku, koju on slikati hoće, i uzima si tu sliku u svoje srce, tako da ju posle može na platno preneti. Na sličan način mora i slika našega Isusa na naše srce utisnuta biti, pre no što se može ova slika otkriti u svetom bogoblaženom životnom putovanju. Ako je njegova slika našem srcu dovoljno utisnuta, onda će se to skoro pokazati u mislima rečima i delima. U ovom poslu nesmetano nikad umorni ili zaplašeni biti. Jedna slika ne biva gotova sa jednim potezom, ili u jednom danu, nego postepeno, pored mučnog i strpljivog rada.

Neba kazuju slavu Božju, i dela ruku njegovijeh glasi svod nebeaki

Psalm 19:1

Kada svako delo svoga majstora hvali, kako mora onda nebo, delo najvećeg majstora hvaliti stvoritelja svih bića! Cela krasota je k njemu uzrasla. Na njemu zvezdje vuče svoj svetleći put. Ono bi moglo propovedati o njihovim vožnjama, kroz neizmirene daljine. Na njemu čaruje Gospod, koga sva nebesa ne mogu obuhvatiti. Mi se klanjamo pred sve moći, mudrosti i ljubavi, čiji su svedoci nebesa. Iz ovog čudnog sveta došao je Isus, da nama nebo otvori, koje nam je greh zatvorio. On nam poklanja svečanu haljinu, sa kojom možemo u nebo ući. Mi nećemo uživati samo zahvalnost krasote, koju mi smemo gledati, a mi ne trebamo i nećemo se dati od neba osramotiti, koje stvoritelja hvali bez da ga razumeva, nego mi hoćemo propovedati što je On na našim dušama učinio. Mi nećemo to samo sa našom rečju činiti, nego i naša dela moraju tako stvorena biti, da Gospod na nas računati može, kao na nebeska svetla, koja nikada ne uskrate, i koja mi svake sekunde na njihovom mestu vidimo.

Savest

Savest je u nama stanujući moralni zakon i misao. Ona je osobi samo u klici vlasništvo, i potrebuje odgoj, njegu, vježbu i nauku. Okolina isto mnogo uplivije na njeno razviće. Kako mi imamo fini osećaj, koji nas usposobljuje razlikovati ružno od lepog, tako imamo savest, koja nam pomaže dobro od zla razlikovati.

Bol u jednom organu tela jeste osećaj, koji pokazuje predolazeće opasnosti. Isto tako je patnja i nemirnost duše znak greha. Kao što je telesna osećajnost, tako nas opominje savest od dolazeće opasnosti i razorenja, i goni nas načiniti potrebne korake za spasenje.

NAŠIM PRETPLATNICIMA!

Ovaj mesec izlaze dva broja radi moje odsutnosti Misijskog putovanja, i radi zadržavanja velikog poplave, koja je bila u Novom Sadu,

Urednik

Pretplatna cena: U našoj državi godišnje 12 Din., za inostranstvo 20 Din. Za Ameriku 50 C.
Čekovni konto broj 46.988 Poštanske štedionice - Zagreb.

Štamparija Farkaš i Dürbeck, Novi Sad, Železnička ul. 30. — Telefon: 24-88